

Prologus

qui erāt cum eis videlicet q̄ d̄stituisse rex babilonis godoliā venerunt ad godoliā in maspha hismael filius nathanie. ⁊ iohannā filius sarce ⁊ saraiā fili⁹ thanameth netophatites. ⁊ iesonias filius maachati. ip̄i ⁊ socij eorū. Iuravit q̄ godolias ip̄is ⁊ socijs eorū dicens. Nolite timere seruire chaldeis. Manete i terra ⁊ seruite regi babilonis. ⁊ bñ erit vobis. Factum est autem in mēse septimo v̄ nit hismael filius nathanie filij elisama de semine regio ⁊ decē viri cuz eo p̄cusserūtq̄ godoliā q̄ ⁊ mortuus ē. sed ⁊ iudeos et chaldeos qui erāt cū eo in maspha. Consurgesq̄ omnis plūs a paruo vsq̄ ad magnū ⁊ principes militum venerunt in egiptum timentes chaldeos. Factum est vero in anno tricesimo septimo transmigrationis ioachim regis iude. mense duodecimo vicesima ⁊ septima die mensis. subleuauit euilmerodach rex babilonis āno q̄ regre cepat caput ioachim regis iuda de carcere ⁊ locut⁹ ē ei benigne. Et posuit thronū ei⁹ sup thronū regū q̄ erāt cū eo in babilone. ⁊ mutauit vestes ei⁹ quos habuerat in carcere. ⁊ p̄medebat panē sp̄ in cōspectu eius cūctis diebus vite sue. annonā quoq̄ cōstituit ei sine intermissione q̄ ⁊ dabat ei a rege per singulos dies omnib⁹ dieb⁹ vite sue.

Explicit secundus liber Ioa-
achim. i. regum quartus.

Incipit p̄fatio sancti Hieronimi in
librū dabeiamin. q̄ est palipomenon.
quod nos dicere possumus verba diez

Antus ac talis est liber iste
vt absq̄ illo si q̄s sciam scri-
pturaz sibi voluerit arroga-
re semeti p̄m irrideat. p̄ sin-
gula q̄ppe noīa iūcturasq̄ verborum et
p̄termisse in libris regū tegūtur histo-
rie. ⁊ innūerabiles explicant euāgelij q̄
stīōes. Sed si septuaginta interpretum
para. ⁊ vt ab eis in grecū versa est edi-

tio p̄maneret. supflue mi chromati ep̄i
scopoz sanctissime atq̄ doctissime ip̄el-
leres vt hebreā tibi volumia latino ser-
mone transferrē. Qd̄ em̄ semel aures
hōim occupauerat ⁊ nascentis ecclie ro-
luzauerat fidē. iustū erat etiā n̄ro silen-
tio cōprobari. Nunc v̄o cū. p̄ varietate
regionū diuersa serant exemplaria. et
germana illa antiquaq̄ trāslatio corru-
pta sit atq̄ violata n̄i arbitrij putas.
aut e plurib⁹ iudicare qd̄ v̄z sit aut no-
uū op⁹ i veteri ope cudere. illudētibus
q̄ iudeis cornicū vt d̄t oculos confige-
re. Alexādia ⁊ egiptus i septuagita su-
is esichū laudat autorē. cōstātinopolis
vsq̄ antiochiā luciani martiris exēpla-
ria p̄bat. Medie inf̄ has puincie pale-
stinos codices legūt. q̄s ab origie elabo-
ratos eusebi⁹ ⁊ p̄aphilus vulgauerūt.
Totusq̄ orb̄ hac inf̄ se trifaria varieta-
te cōpugnat. Et certe origenes nō solū
exēpla cōposuit q̄tuor editionū e regio-
ne singula v̄ba describēs vt vn⁹ dissen-
tiens statim ceteris iter se cōsentienti-
bus arguat. s̄z qd̄ maioris audacie ē in
editione septuagita throdotois editio-
nē miscuit. asteric⁹ designās q̄ min⁹ fue-
rint. ⁊ v̄gul⁹ q̄ ex supfluo videbāt appo-
sita. Si igit̄ alijs licuit n̄ tenere qd̄ sel-
suscepant. et post septuagita cellulas q̄
vulgo sine autore iactāt singulas cellu-
las aperuere. hocq̄ in ecclesijs legūt q̄
septuaginta nescierūt. cur me nō susci-
pant latini mei q̄ inuolata editioe ve-
teri ita nouā cōdidi. vt labrē meū he-
breis ⁊ qd̄ his maius ē aplis autorib⁹
cōprobē. Scripsi nup̄ librū de optimo
genere interpretandi ostendēs illa de
euāgelio. ex egipto vocauī filiū meum ⁊
qm̄ nasareus vocabit̄. ⁊ videbūt i quez
cōpuxerūt. ⁊ illud apli. q̄ oculus nō vi-
dit nec auris audiuit ⁊ in cor hōis non
ascendit q̄ p̄parauit deus diligentib⁹ se
ceteraq̄ his similia in hebreoz libris i-
ueniri. Certe apli ⁊ euangeliste septua-
ginta interpretes nouerant. et vn̄ eis hec
q̄ in septuaginta interpretib⁹ non habēt
Christus dñs n̄ vtriusq̄ testamēti cō-
u iij

dito: in euangelio s̄m iohannē q̄ credit
inquit i me sicut dicit scriptura. flumi-
na de ventre eius fluent aque viue. vti
q̄ scriptū ē. qd̄ saluator scriptū esse te-
fiatur. Ubi scriptū ē. Septuaginta nō
h̄nt. apocripha nescit. ecclesia. Ad hebre-
os igif̄ reuertendū ē. vñ et dñs loquit̄
7 discipuli exempla p̄sumūt. Nec pace
vetez loquor 7 obtrectatoribz meis tñ
rñdeo. q̄ canino tente me rodūt in pu-
blico detrahentes 7 legentes in āgulis
id ē accusatores 7 defensores. cū in alijs
p̄bent qd̄ in me reprobāt. q̄ si virtus et
viciū nō in rebz sit sed cū auctore mute-
tur. Letez nemini editionē septuagin-
ta trāslatoz olim de greco emendatam
tribuisse me n̄ris. nec inimicum debere
estimari eoz q̄s in p̄uētū frat̄z sp̄edisse
ro. Et qd̄ nūc dabreiamin. i. verba die-
rū interpretatus sum. idcirco feci vt in-
extricabiles moras 7 siluam noīm que
scriptoz cōfusa sunt vicio. sensuñq̄ bar-
bariem aptius 7 p̄ versuū cola digererē
mihimetipi 7 meis iuxta h̄s meniū ca-
nens. si aures surdi sunt ceterozum.

Item alius prologus.

Alsebius hieronimus. com-
moni 7 rogatiano suis in cri-
sto iesu salutē. Quō grecorū
h̄stozias magis intelligunt
q̄ athenis viderint. et terciū virgilij li-
brū a troade p̄ leuchatem 7 a crocerau-
nia ad siliciā. 7 inde ad ostia tiberis na-
uigauerint. Ita sanctā scripturā lucidi-
us intuebit̄ q̄ iudeā oculis cōtēplatus
ē. 7 antiquaz vrbiū memorias. locozū
q̄ vel eadē vocabula vel mutata cogno-
uerit. Unde 7 nobis cure fuit cum eru-
ditissimis hebreoz hūc labozes subire.
vt circūiremus puinciā quā vniverse
cr̄isti ecclesie sonāt. Fateoz em̄ mi dom-
mō 7 rogatione charissimi nunq̄ me i
diuinis voluminibus p̄p̄rijs viribz cre-
didisse nec habuisse opinionē meā. sed
ea etiā de qbz scire me arbitrabar inter-
rogare me solitū. Quātomagis de his
sup quibz anceps eram. Deniq̄ cum a
me nuper litteris flagitassetis vt vobis

paralipomenon latino sermone trāffer-
rem de tiberiadis legis quondā auctozē
q̄ apud hebreos admiratōni habebatur
assumpsi. 7 stuli cū eo a vertice. vt autē
vsq̄ ad extremū vnguē. 7 sic confirma-
tus ausus sum facere qd̄ iubebatis. Vñ
bere em̄ vobis loquor. Ita em̄ in grecz
et latinis codicibz hic noīm liber vicio-
sus est. vt nō tam hebreā q̄ barbara q̄
dam 7 sarmatica noīa cōiecta arbitran-
dū sit. Nec hoc septuaginta interp̄tibz
qui sp̄sancto pleni ea que vera fuerūt
trāstulerāt. sed scriptoz culpe ascriben-
dū. dū de inemēdatis iemēdata scripti-
tāt et sepe tria noīa subtractis e medio
sillabis in vnū vocabulū cogūt. vel e re-
gione vnū nomē p̄pter latitudinē suaz
duo vel tria vocabula diuidūt. Sed et
ip̄e appellaciones nō homies vt pleriq̄
estimat. sed vrbes 7 regiōes 7 saltus 7
prouincias sonāt. 7 obliq̄ sub interp̄ta-
tione 7 figura eozū q̄dam narrātur hi-
stozie. de qbz in regnoz libro d̄t. Nōne
ecce hec scripta sunt in libro verboz die-
rū regū iuda. Que vtiq̄ in n̄ris codici-
bus non habētur. Hoc primū sciendū
q̄ apud hebreos paralipomenon liber vn̄
fit. 7 apud illos vocatus dabreiamin. i.
verba diez qui p̄pter magnitudinē ap̄
nos diuisus ē. Deinde etiā illud atten-
dendū q̄ frēq̄nter nomia non vocabula
hominū. sed rez. vt dixi. significantias
sonāt. Ad extremū q̄ om̄is eruditō scri-
pturaz in hoc cōtinet̄ 7 h̄stozie que vel
p̄termisse sunt in suis locis vel p̄stricte
leuiter. hic p̄ quedā verboz cōpēdia ex-
plicētur. Oracionū itaq̄ v̄faz adiutus
auxilio nisi libzū beniuolis placituz
tamē inuidis displicētuz esse nō ambi-
go. Optima em̄ queq̄. vt ait Plinius
malūt cōtēnere pleriq̄ q̄ discere. Si
quis in hac interp̄tatione voluerit ali-
qd̄ replēdere interroget hebreos. suā
cōscientiā recolat. videat ordinē textū
q̄ sermonis. 7 tñc nostro labzi si potu-
erit detrahat. Ubi cunq̄ ḡ astericos id
est stellas radiare in hoc volumine vide-
ritis ibi sciatis de hebreo additū qd̄ i la-

tinis codicibus non habet. Ubi vero obelus transuersa scilicet virga proposita est. illic signat quid septuaginta interpretes addiderunt. vel job decoris gratiam vel ob spiritus sancti auctoritatem licet in hebreis voluminibus non legatur.

Explicit prefatio. Incipit primus liber dabeiam in. i. palipomeno. Ca. I

Dam Beth

Enos cainan malalel
el iareth enoch ma
thusalem lamech Noe
sem cham et iaphet. Fi
lij iaphet gomer ma

gog madai et iauan thubal mosoch thiras. Porro filij iomer ascenes et riphath et togorma. Filij autem iaua. elisa et tharfish cethin et dodanim. filij cha chus et mesuraim phut et chanaa. Filij chus saba et euila sabatha et regina. et sabatacha. Porro filij regina. saba et daba. Chus autem genuit nemroth. Iste cepit esse potens in terra. Mesuraim vero genuit ludim et ananim et labaim et netphuim. phetrusim et chasluim de quibus egressi sunt philistinim et capthurim. Chanaa vero genuit sidonem primogenitum suum et theum quoque et iebuseum et ammoreum et gergeseum eueumque et aracheum et asineum adiunquos et samareum et amatheum. Filij sem elam et assur et arfarat. lud et ara. Filij aran. hus et hul et gether et mes. Arfarat autem genuit sale qui et ipse genuit heber. Porro heber nati sunt duo filij nomen vni phalech quia in diebus eius diuisa est terra. et nomen fratris eius iectan. Iectan autem genuit elmodad et saleph et asor moth. et iare adura quoque et vsal et deca. ebal etiam et abimael et saba nec non et ophir. et euila et iobab. Omnes isti filij iectan. Sem arfarat tale heber phalech ragau feruch nachor thare abram iste est abraam filij autem abraam ysaac et his matel. Et hec generatio eorum. Primogenitus hismaelis nabaioth et

cedar et abdehel et mabsam et masma et diuina masma addad. et thema iachur naphis cedma. Hi sunt filij hismaelis. Filij autem cethure concubine abraam quos genuit. samram iacfan madan madaa ieshoc et sue. Porro filij iecfan. saba et dadan. Filij autem dadan. asurim et lathusim et laomim. Fili autem madaa. epha et epher. et enoch. et abida et eldaa. Omnes hi filij cethure. Generauit autem abraam ysaac. cuius fuerunt filij esau et israel. Filij esau. eliphaz rahucl iehus ielom chore. Filij eliphaz. themam. omar. cephi gothan. cenes. thanua. amalech. Filij rahucl. naath. sara. samma. mesa. Filij feir. lothan. sobal. sebeon. ana. dison. eser. disan. Filij lothan. horri alvhimam. Porro autem lothan fuit thamna. Filij sobal. alian et manaath et ebal sephi et onan. Filij sebeon. aphaia et ana. Filij ana. dison. Filij dison. hamaran et eseban et iethran et charran. Filij eser balaan et saban et iachan. Filij disan hus et aran. Isti sunt reges qui imperauerunt in terra edom antequam esset rex super filios israel. Bale filius beor. et nomen civitatis eius denaba. Mortuus est autem bale. et regnavit pro eo iobab filius sare de losra. Cuius et iobab fuisset mortuus regnavit pro eo husan de terra themanorum. Obijt quoque et husan. et regnavit pro eo adad filius badad qui percussit madian in terra moab. et nomen civitatis eius aith. Cuius et adad fuisset mortuus regnavit pro eo semla de masreca. Sed et semla mortuus est. et regnavit pro eo saul de rooboth que iuxta amnem sita est. Mortuus quoque saul regnavit pro eo balaana filius achob. Sed et hic mortuus est et regnavit pro eo adad cuius urbis nomen fuit phau. et appellata est vrox eius mehetabel filia matred. filie mesaab. Adad autem mortuo duces pro regibus in edom esse ceperunt. Dux thamna dux alua. dux iether. dux oolibama dux hela. dux phinon. dux cenes. dux the